

Příloha časopisu

Kohout

PODZIM 2022

Moje pěkná podzimní vzpomínka

Seniorky a senioři v českořebovském Domově nám vyprávěli o svých vzpomínkách spojených s podzimem. Laskavě souhlasili i s jejich uveřejněním, aby si i ostatní uživatelé Domova mohli při čtení těchto zážitků společně s nimi zavzpomínat.

Divoké prase

Nebylo to na houbách, ale na vycházce. My jsme jezdívali na Moravu, do hájovny na Čečele. To je nedaleko Šumperka, jak začínají Jeseníky. Na hájovně jsme spali, bydleli, ženský tam vařily.

Když byla jelení říje, chodili jsme poslouchat, jak trouběj jeleni. Ty vám trouběj, až jsme se lekli. Byli jsme na vycházce lesem a najednou vyběhlo divoký prase z bahniště a uteklo před námi. To prase vylítlo jak dělová

koule. Než sundal kamarád flintu z ramene, bylo pryč. Jak tu flintu sundával, tak se mu nějak zasekla za kabát, než zamířil, tak bylo už prase daleko pryč, povídal: „To už nemá cenu“.

Ředkvičky

Měli jsme zahradu a tam jsme pěstovali všechno, cibuli, česnek, brambory, a hlavně tam byly ředkvičky.

My měli pejska, takovej kříženeček haski se špicem, milej, poslušnej, jmenoval se Rocky. A on nám na ty ředkvičky chodil. On byl vycvičenej, takže šel po cestičce, tak to měl naučený. A my jsme dlouho nemohli přijít, kdo nám na ty ředkvičky chodí. Nejdřív jsme mysleli, že krtek, ale ten to nebyl. A pak jsem jednou uviděla Rockyho jak jde po cestičce, došel až k ředkvičkám, opatrně jednu zubama vytáh z hlíny, odkousnul nať, tu tam nechal a ředkvičku sežral 😊

Vůbec by mě nenapadlo, že si pes pochutná na ředkvičkách 😊

Jak jsem zabloudila

To jsem byla v Jeseníkách v lázni Lipová. Celá parta jsme šli do lesa na houby. Já hrozně ráda sbírám houby, já je znám, ale oni je neznali. Šli jsme lesem, koukali po houbách a najednou jsme si všimla, že jsem sama. Říkala jsme si, kde to jsem.

Šla jsem nejdřív na jednu stranu, ale tam nikdo nebyl. Tak jsem se vrátila zase na druhou stranu, ale tam taky nikdo nebyl. Já jsem na ně křičela, kde jsou, oni volali na mě, nakonec jsem z dálky zaslechla svoje jméno. Tak jsem šla po zvuku, až jsme se našli. Oni mě teda hrozně vynadali. Ale měla jsem plnou tašku hub.

Nasedli jsme do auta a jeli zpět do lázní. Nakrájeli jsme houby, to jsme měli v lázních zakázaný, ale tenkrát to tam dělal každej, všude to vonělo houbama.

Já jsem velkej houbař, hned bych šla na houby, ale tenkrát ve mně byla malá dušička. To víte, les, kde to neznáte a už se stmívalo...

Film

Tenkrát natáčeli v Ústí film, jmenovalo se to Kasaři. Natáčelo se na náměstí u hotelu Jansa, tam bylo takový zábradlí a my jsme na něm seděli. To bylo rychtování. Řekli nám: „Hoši, pojdte si sednout“. A dostali jsme za to tenkrát dvacku.

My jsme se k tomu dostali náhodou, byli jsme zrovna v Ústí, jezdili jsme celá parta na kolách a v ten den jsme se nějak ocitli na náměstí.

V tom filmu měla bejt i svatba, tu taky filmovali. Něco se natáčelo i v textilce, v Perle u brány. Pak bylo posezení s hercema na Andrláku, měli tam i občerstvení a my jsme se tam tehdy vnutili taky 😊 Prohodil s námi pár slov i Pešek – hrál v tom filmu taky.

Ale byli jsme pak v kině snad desetkrát a nikdy jsme se v tom filmu nenašli 😊